

Til:

- [XXX]
- Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.
- Næstved Kommune [XXX]

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf. 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Sendes pr. e-mail til ovenstående

Afgørelse – klage over pålæg af forblivelsespligt og afslag på dispensation fra forblivelsespligt**29. maj 2015**

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

[XXX] (herefter klager) har klaget over Næstved Kommunes afgørelse af 18. juni 2014. Ved afgørelsen fandt kommunen, at der ikke var grundlag for at fritage klagers ejendom efter tilslutningsbekendtgørelsens¹ § 15, nr. 2, og ejendommen var derfor med rette pålagt forblivelsespligt til Hyllinge-Menstrup Kraftvarmeværk A.m.b.a. (herefter værket) i 2001. Næstved Kommune meddelte ved samme afgørelse afslag på dispensation fra forblivelsespligten, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Næstved Kommunes afgørelse af 18. juni 2014.

Sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Energiklagenævnet har tidligere ved afgørelse af 16. juli 2012 (j.nr. 1021-12-10) samt 23. oktober 2013 (j.nr. 1021-13-52) behandlet sagen. Næstved Kommunes afgørelse i sagerne blev i begge tilfælde ophævet, og sagen blev hjemvist til kommunen til fornyet behandling.

I Energiklagenævnets afgørelser af henholdsvis 16. juli 2012 samt 23. oktober 2013 er redegjort nærmere for sagens baggrund. For en nærmere gennemgang heraf henvises således til de tidligere afgørelser².

Ved Energiklagenævnets afgørelse af 23. oktober 2013 blev kommunens afgørelse ophævet, og sagen blev hjemvist til kommunen til fornyet behandling med henblik på, at kommunen som 1. instans vurderede, om klagers anlæg,

¹ Dagældende bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning mv. til kollektive varmeforsyningsanlæg, nugældende bekendtgørelse nr. 690 af 21. juni 2011.

² Afgørelserne er offentliggjorte på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".

HS Tarm MB055, opfyldte betingelserne i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, således at klagers ejendom var fritaget fra den i 2001 pålagte forblivelsespligt. Hvis anlægget HS Tarm MBO55 ikke opfyldte betingelserne i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, skulle Næstved Kommune på baggrund af sagens oplysninger foretage en endelig vurdering af, hvilket anlæg (HS Tarm MBO55 eller Bio Comfort 3020) der var installeret på klagers ejendom den 15. juni 2001.

Næstved Kommune traf den 18. juni 2014 fornyet afgørelse i sagen. Kommunen fandt ved afgørelsen, at det kunne lægges til grund, at klagers ejendom på tidspunktet for forblivelsespligtens pålæggelse i 2001 var opvarmet med anlægget HS Tarm MB055. Kommunen fandt endvidere – efter besigtigelse af anlægget samt kontakt til producenten – at anlægget også kunne anvendes til fyring af kul og koks, og således ikke var konstrueret til og alene kunne anvendes til fyring af træ. Klagers anlæg opfyldte dermed ikke betingelsen i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, nr. 2, om fritagelse fra forblivelsespligten, og ejendommen var på den baggrund med rette pålagt forblivelsespligt til værket i 2001. Næstved Kommune meddelte ved samme afgørelse afslag på dispensation fra forblivelsespligten, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1.

29. maj 2015

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

Side 2 af 9

Kommunens afgørelse er vedlagt som bilag 1.

Klager klagede herefter til Energiklagenævnet over Næstved Kommunes afgørelse.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Det er klagers opfattelse, at klagers ejendom ikke med rette blev pålagt forblivelsespligt i 2001. Klager har i sine indlæg af 7. juli 2014 og 27. september 2014 redegjort nærmere herfor.

Indlæggene er vedlagt denne afgørelse som bilag 2.

Værkets synspunkter og bemærkninger

Værket er ikke fremkommet med bemærkninger til sagen.

Næstved Kommunes udtalelse til sagen

Næstved Kommune finder, at kommunens afgørelse af 18. juni 2014 skal stadfæstes, da klagers ejendom ikke kunne fritages fra forblivelsespligten. Afslaget på dispensation fra forblivelsespligten bør endvidere stadfæstes, da kommunen har lagt vægt på saglige og lovlige kriterier. Kommunen har i sine bemærkninger til Energiklagenævnet af 29. august 2014 redegjort nærmere herfor.

Kommunens bemærkninger af 29. august 2014 er vedlagt denne afgørelse som bilag 3.

Retsgrundlaget

Retsgrundlaget på tidspunktet for Næstved Kommunes pålæg om forblivel-sespligt var bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning til kollekti-ve varmforsyningsanlæg m.v. Følgende fremgår af denne tilslutningsbe-kendtgørelses § 10:

”[...]

§ 10. Eksisterende bebyggelse kan kræves tilsluttet et kollek-tivt varmforsyningsanlæg med en frist på 9 år, jf. dog § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 15, stk. 1, og § 17, stk. 1 og 2. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om tilslutningspligt, jf. dog § 14, stk. 1.

[...]”

29. maj 2015

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

Side 3 af 9

Visse former for bebyggelse kan ikke pålægges tilslutningspligt. De former for bebyggelse, der er undtaget, fremgår af dagældende tilslutningsbekendtgørel-ses § 15:

”[...]

Eksisterende bebyggelse, der ikke kan kræves tilsluttet

§ 15. Følgende kategorier af eksisterende bebyggelse kan ikke kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg:

...

2) bygninger, der er indrettet med solvarmeanlæg, varmepum-per, vindmøller, biogasanlæg, komposteringsvarmeanlæg, vand-kraftanlæg, træfyr eller halmfyr, og hvor anlægget eller anlæggene tilsammen efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand,

...

[...]”

Energistyrelsen udstedte i august 1998 en vejledning til tilslutningsbekendtgørelse nr. 196 af 22. marts 1991. § 12, stk. 1, nr. 2, i denne bekendtgørelse svarer til § 15, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000, der var gæl-dende på tidspunktet for Næstved Kommunes pålæggelse af forblivel-sespligten. Energistyrelsens vejledning til tilslutningsbekendtgørelsen fra 1998 er derfor relevant i forhold til § 15, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000. Af vejledningen fra 1998 fremgår blandt andet:

”[...]

For at præcisere, hvilke træfyr der kan berettige til fritagelse for tilslutningspligt, har Energistyrelsen udsendt en ”Positivliste for træfyrede anlæg, oktober 1993, revideret november 1997”

[...]

29. maj 2015

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

Side 4 af 9

Positivlisten er ikke revideret siden november 1997. Positivlisten angiver, hvilke betingelser der skal være opfyldte, for at det pågældende anlæg er omfattet af den dagældende tilslutningsbekendtgørelses § 15, nr. 2, om bygnin-
ger indrettet med træfyrede anlæg. Positivlisten indeholder en ikke-
udtømmende liste over de fabrikater og typer af træfyr, som pr. november
1997 opfyldte de opstillede krav. Positivlisten har karakter af en vejledning.
For så vidt angår, hvilke anlæg der kan begrunde fritagelse fra tilslutnings-
pligt (og forblivelsespligt), fremgår blandt andet følgende:

”[...]

*Et træfyr er et fyringsanlæg, der er konstrueret til og **alene** kan
anvendes til fyring med træ, f.eks. træflis, træpiller eller helt træ.*

...

Der er herefter to typer anlæg, der opfylder kravene i definitionen,
og som kan begrunde fritagelse for tilslutningspligt, dog under
den forudsætning, at anlægget er koblet på et centralvarmeanlæg.

De to typer anlæg, der kan begrunde fritagelse fra tilslutnings-
pligt, såfremt de er koblet på et centralvarmeanlæg, er:

- brændekedler med omvendt (inverteret) forbrænding
- automatisk fyrede stokeranlæg.

...

[...]”.

Når kommunen har truffet afgørelse om tilslutningspligt, og klagefristen på 4
uger regnet fra denne afgørelse er udløbet, er afgørelsen bindende for de be-
rørte borgere. Man kan ikke senere kræve sig fritaget for tilslutningspligt efter
bestemmelserne i tilslutningsbekendtgørelsens § 15, jf. tilslutningsbekendtgø-
relsens § 16. Af bekendtgørelsens § 16 fremgår følgende:

”[...]

§ 16. Ejere af ejendomme, der er pålagt tilslutningspligt til et

kollektivt varmforsyningsanlæg, kan ikke senere kræve sig fritaget for tilslutningen under henvisning til bestemmelserne i § 15 i denne bekendtgørelse, jf. dog § 17, stk. 1 og 2.

[...]"

Det gældende retsgrundlag på tidspunktet for kommunens afgørelse af 18. juni 2014 for så vidt angår spørgsmålet om dispensation er tilslutningsbekendtgørelse nr. 690 af 21. juni 2011. Kommunen har mulighed for i medfør af tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, i særlige tilfælde efter ansøgning at meddele dispensation fra tilslutningspligten. Af tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, fremgår følgende:

"[...]

Dispensation

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning beslutte, at ny eller eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt eller forblivelsespligt, skal fritages for pligten, ligesom der i særlige tilfælde kan meddeles forlængelse af tilslutningsfristen, jf. § 10.

[...]"

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energiklagenævnet har tidligere truffet afgørelse i sagen den 16. juli 2012 og 23. oktober 2013. Ved Energiklagenævnets afgørelse af 23. oktober 2013 blev sagen hjemvist med henblik på, at Næstved Kommune behandlede spørgsmålet om, hvorvidt forblivelsespligten for klagers ejendom var pålagt med rette i 2001. Energiklagenævnet traf den 3. juni 2013 en principiel afgørelse (j. nr. 1021-12-149³), som fik betydning for Energiklagenævnets fremtidige behandling af sager, hvor der i forbindelse med dispensationsansøgninger opstår spørgsmål om selve pålæggelsen af tilslutnings- eller forblivelsespligt efter klagefristens udløb. Af hensyn til denne sags hidtidige forløb behandles denne sag – som også anført i Energiklagenævnets afgørelse af 23. oktober 2013 – ud fra de forudsætninger, som er fastlagt i nævnets afgørelse af 16. juli 2012 og 23. oktober 2013. Det betyder, at pålægget om forblivelsespligt af 15. juni 2001 vil blive efterprøvet af Energiklagenævnet i denne afgørelse.

Pålæg af forblivelsespligt

Retsgrundlaget på tidspunktet for Næstved Kommunes pålæg om forblivelsespligt var bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning til kollektive varmforsyningsanlæg m.v. Det er derfor denne bekendtgørelse, der finder

29. maj 2015

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

Side 5 af 9

³ Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".

anvendelse for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt kommunen med rette har pålagt klagers ejendom forblivelsespligt i 2001.

Energiklagenævnet kan efter en samlet afvejning af sagens oplysninger tilslutte sig Næstved Kommunes vurdering af sagen for så vidt angår det forhold, at klagers ejendom på tidspunktet for forblivelsespligtens pålæggelse i 2001 var opvarmet med anlægget HS Tarm MB055. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Bio Comfort 3020-anlægget består af en OPOP H418-kedel fra Nordjysk Bioenergi, og at denne kedeltype ifølge oplysninger fra Nordjysk Bioenergi blev produceret og solgt i perioden 2005-2007. Denne oplysning understøttes tillige af, at Teknologisk Institut har udarbejdet prøvningsrapport på kedlen den 20. februar 2006. Energiklagenævnet har endvidere lagt vægt på Næstved Kommunes oplysninger om, at Bio Comfort 3020-anlægget ved kommunens besigtigelse fremstod som en enhed, og at det derfor også på baggrund af sagens øvrige oplysninger må lægges til grund, at anlægget (brænder og kedel) er købt samlet.

29. maj 2015

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

Side 6 af 9

Ifølge dagældende tilslutningsbekendtgørelse § 15, nr. 2, kan bygninger, der er indrettet med solvarmeanlæg, varmepumper, vindmøller, biogasanlæg, komposteringsvarmeanlæg, vandkraftanlæg, træfyr eller halmfyr, og hvor anlægget eller anlæggene tilsammen efter kommunalbestyrelsens skøn har en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand, ikke kræves tilsluttet til fjernvarmeforsyning. Af Energistyrelsens positivliste fra 1997 fremgår en liste over typer og fabrikater på træfyr, som opfyldte disse krav. Denne liste er dog ikke udtømmende, og positivlisten indeholder derfor også en beskrivelse af, hvilke betingelser et træfyr, som ikke fremgår af listen, skal opfylde for at kunne opnå fritagelse.

Positivlisten er en vejledning i, hvad der skal til, for at et træfyr er et træfyr i tilslutningsbekendtgørelsens forstand, som kan begrunde en fritagelse fra en tilslutnings- eller forblivelsespligt. Vejledningen bygger på en langvarig administrativ praksis hos Energistyrelsen. Energiklagenævnet har tidligere tiltrådt denne praksis som udtrykt ved Energistyrelsens definition af træfyr i positivlisten, eksempelvis i Energiklagenævnets afgørelse af 17. juli 2009 (Energiklagenævnets journalnummer 1021-106)⁴. Det er derfor Energiklagenævnets opfattelse, at der skal være tale om et fyr, som er konstrueret til og alene kan anvendes til fyring med træ, at fyret skal være en brændekedel med inverteret forbrænding eller et automatisk fyret stokeranlæg, og at anlægget skal være koblet på et centralvarmeanlæg.

⁴ Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".

Energiklagenævnet kan på denne baggrund og efter en gennemgang af sagen tilslutte sig Næstved Kommunes vurdering af sagen for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt klagers ejendom med rette blev pålagt forblivelsespligt i 2001. Energiklagenævnet har lagt vægt på, at anlægget HS Tarm MBO55 efter producentens oplysninger er konstrueret til at kunne fyre med kul, koks og træ og derfor ikke opfylder betingelsen om, at anlægget er konstrueret til og alene kan anvendes til fyring med træ.

For så vidt angår det af klager anførte vedrørende Næstved Kommunes vejledning i forbindelse med pålæggelse af forblivelsespligten i 2001 bemærker Energiklagenævnet, at Næstved Kommunes manglende vejledning ikke kan føre til ugyldighed af kommunens afgørelse om pålæggelse af forblivelsespligt. Energiklagenævnet har efter klagefristens udløb realitetsbehandlet spørgsmålet om fritagelse fra forblivelsespligten i 2001, hvorved eventuelle sagsbehandlingsfejl hos kommunen i 2001 er repareret.

29. maj 2015

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

Side 7 af 9

For så vidt angår det af klager anførte vedrørende ejendommens erhvervs-mæssige bygning, der ikke er beregnet til at være konstant opvarmet i fyringssæsonen, bemærker Energiklagenævnet, at Næstved Kommune har oplyst, at klager alene betaler fast bidrag til værket vedrørende boligdelen af ejendommen. Da klager således ikke betaler fast bidrag vedrørende erhvervsarealet, giver det ikke Energiklagenævnet anledning til bemærkninger i relation til spørgsmålet om pålæggelse af forblivelsespligten i 2001.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Næstved Kommunes afgørelse af 18. juni 2014 for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt klagers ejendom med rette blev pålagt forblivelsespligt i 2001.

Dispensation fra forblivelsespligten

Det gældende retsgrundlag på tidspunktet for kommunens afgørelse af 18. juni 2014 for så vidt angår spørgsmålet om dispensation er tilslutningsbekendtgørelse nr. 690 af 21. juni 2011. Det er derfor denne bekendtgørelse, der finder anvendelse for så vidt angår dette spørgsmål.

Klagers ejendom opvarmes på nuværende tidspunkt af anlægget Bio Comfort 3020, der er tilkoblet centralvarmesystemet, og som dækker hele ejendommens forbrug af varme og varmt vand.

Kommunen har ved den påklagede afgørelse af 18. juni 2014 behandlet spørgsmålet om dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, igen, og har i den forbindelse fastholdt kommunens tidligere vurdering i kommunens afgørelse af 10. februar 2012, hvor kommunen afslog at meddele dispensation.

Energiklagenævnet fortolker tilslutningsbekendtgørelses § 17, stk. 1, således, at de hensyn, der efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15 kan føre til, at en ejendom ikke kan kræves tilsluttet, som udgangspunkt kan indgå i vurderingen af, om der foreligger et sådant særligt tilfælde, der kan føre til, at en ejendom, som er pålagt tilslutningspligt, alligevel kan opnå dispensation efter § 17, stk. 1.

Tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, giver kommunalbestyrelsen mulighed for at meddele dispensation fra tilslutningspligten, når der er installeret et vedvarende energianlæg, som nævnt i § 15, stk. 1, nr. 2. Man har dog ikke noget retskrav på at få en dispensation, og kommunalbestyrelsen er tillagt et vidt skøn ved vurderingen af, om der bør meddeles dispensation. Kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på hensynene i tilslutningsbekendtgørelsens § 15 samt andre saglige og lovlige kriterier. Kommunalbestyrelsen kan bl.a. inddrage lokale forhold, herunder miljøforhold og hensynet til det pågældende værks økonomi. Kommunalbestyrelsen skal dog ved hver enkelt dispensationssag foretage en konkret vurdering af sagens forhold.

Efter en gennemgang af sagen stadfæster Energiklagenævnet Næstved Kommunes afgørelse af 18. juni 2014 for så vidt angår spørgsmålet om dispensation efter tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1. Energiklagenævnet har lagt vægt på, at kommunen er tillagt et vidt skøn, og at kommunen ikke har inddraget usaglige og ulovlige kriterier ved vurderingen af, om der bør meddeles dispensation. Energiklagenævnet finder således, at kommunen har kunnet lægge vægt på hensynet til den kollektive forsyning og mulighederne for at drive et rentabelt fjernvarmenet.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Næstved Kommunes afgørelse af 18. juni 2014.

Energiklagenævnets afgørelse

Næstved Kommunens afgørelse af 18. juni 2014 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1⁵, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 22, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnets formand efter punkt 1 i formandsbemyndigelsen af 30. november 2009 efter varmemforsyningsloven⁶.

⁵ Nugældende lovebekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014 med senere ændringer.

⁶ Bemyndigelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Forretningsorden".

29. maj 2015

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

Side 8 af 9

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter tilslutningsbekendtgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 22, stk. 5.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnnsformand

29. maj 2015

J.nr. 1021-14-35-43

UJO-EKN

Side 9 af 9